

Acı Doldu Yüreğim

– İlkü AHISKA · 05 Ağustos 2011

Öksüz yetim çocuklar, imrenerek bakarken,
Adaletsiz dünyada, asla mutlu olmadım.
Yağmurların altında, yıldırımlar çakarken,
Acı doldu yüreğim yaşamdan zevk almadım.

Kimsesizdi yavrular, ölmüştü anneleri,
Yıkılmıştı sellerde, kerpiçten haneleri,
Haşlayarak yerlerdi,koçandan taneleri
Acı doldu yüreğim yaşamdan zevk almadım.

Çok yalnızdı Fadime, okulu terk eyledi
Ana oldu kardeşe,mutluluk gark eyledi .
Kan ağlayan gönlüne,sevgiyi zerk eyledi
Acı doldu yüreğim,yaşamdan zevk almadım.

Ana gibi şefkatle, kardeşe bakacaktı.
Geçim için koluna, kirmanı takacaktı.
Yoksulluğun acısı,paçadan akacaktı
Acı doldu yüreğim, yaşamdan zevk almadım.

Safahata dalarak,zor günü unuturlar.
Haksızlığı örterek, parayla avuturlar.
Gönül bağı sararır, sevgiyi kuruturlar.
Acı doldu yüreğim,yaşamdan zevk almadım.

Bir tarafta lüks hayat,duyarsız insanımız,
Düşünmeyiz kimseyi,artık yok ihsanımız.
Çalışmadan kazanır,açıkgöz korsanımız.
Acı doldu yüreğim, yaşamdan zevk almadım.

Zenginleri güldüren, dengesi bozuk dünya.
Karnı açtır fakirin,yine de kurar hülya.
Güvendiğin servetin, bir anda olur rüya,
Acı doldu yüreğim, yaşamdan zevk almadım.

Ülkü Ahıska 5.Ağustos.2011

Fondaki resim kendi çalışmam Doğu Karadenizde bir dağ köyü.